

Het Sliedrechts dialect (247) **(Publicatie van de Oudheidkundige** **Vereniging "Sliedrecht")**

DE NACHTSCHUIT WEER IN

Aan 't vaale van de blaore kà je zien dat 't weer haarfst is. Nou ja, denk ie, je kôôp 's wat waarmere klere en 's aeves de verwaarming 'n bietjie aan en dat is 't dan wel. Vroeger was moeder thuis in deuze tijd van 't jaer aan d'n uithaol, 'n soort naejaersschôômaok. 't Was wel nie zô grondig as in 't voorjaer, mor 't had 'r veul van weg. Je had zô van die vaste regels toen. As nae de grôôte vekansie de jonges weer naer school gonge, en hêêl d'n inmaaktijd achter de rug was, dan begon de zurg voor de winter. Wij zouwe ons aaiige afvraege waer zô 'n uithaol dan voor nôôdig was. Iedere week gong ommers 't vloerklêêd naer buitene en de stoele wiere mè was gevreve. As vrijdas de bedde verschôônd wiere honge aale dekes 'n hortie te luchte. Mor d'n uithaol overslaon.....? Wat zouwe de bure wel vâ je zegge! Iederêên mos toch ommers zien hoe schôôn dà je was!

Schoorstêênbrandjie

De kachel wier neergezet. 't Pijpie d'r weer aan en de prop krante uit de schoorstêên. Mos ie nie vergete hoor, anders hà je zô 'n schoorstêênbrandjie. D'r wier 'n hêêle voorraad kole opgedaen voor de winter en veul aamaokhout gehakt. 't Fernuis mos iederen ochend opnieuw aangemaakt worde. Opoe zee wel 's: "Waer ie 't mêêste om verlege ben, is grof geld en fijn kachelhout". De winterklere wiere voor d'n dag gehaold, die mosse buite luchte, want ze stonken 'n uur in de wind van de motteballe waer ze d'n hêêle zeumer ingelege hadde. Moeder dee wel 's pruimtebak in de jaszakke, dat stonk nie zô aarg. As vaoder of de jonges 'n nieuwe winterjas nôôdig hadde, gonge ze naer Hartog de Jood en wij gonge wel 's voor 'n mantel naer Baohlmanne in Dordt. Mor dat bleef 'n uitzondering. D'r zat aaltijd 'n zôôm in de mantels. Azzie d'r uitgroeide, kon die zôôm uitgelege worde en de klaainere zussies konne de klere van de grôôtes weer aan. D'r wier veul zelf genaaid, of je had 'n naaister. Bij ons kwam Minao Bronnewasser verstelle en Mien Blokland kwam soms 'n daechie om voor moeders 'n jurk te naaie.

Moeder en opoe braaide troie en wante voor de winter. Ok dassie, mutse en sokke, dat wolle goed was lekker waarm. Dat stuksie dat die mevrouw onderlest schreef over knippetrôône herkende ik wel. Wij hadden 'n tijdschrift dat 'n soort modeblad was. Voor vier gulde vijftig per jaer, en dan kò je de petrôône bestelle. Dat kostte voor 'n jurk 'n gulde en voor 'n bloesie veertig cent. Wij hadden 'n tante die veul voor ons braaide. Ze kwam toen 's med 'n aaiagebraaide onderjurk aanzette voor Nelle, m'n zussie dat toen 'n jaer of veertien was. Tante zee dat dat lekker waarm was voor de winter. Ze had dat petrôôn uit datzelfde modeblad. 'k Heb 't petrôôn aal die tijd bewaord en meschie wil iemand 't wel 's naebraaie. In d'n haarfst kreges me ok onze gebraaide borstrokke weer aan. Vaoder en de jonges hadde in de winter ok borstrokke aan. Een soort molton mè lange mouwe.

D'r flenelle hemd bleve ze evegoed daeronder draoge. Dat droge ze aaltijd zeumer en winter deur, ok al viele de mossies dôôd van 't dak.

Nachtschuit

Nou d'r gêên groente op d'n akker was, kregge me weer echte winterkost te ete. Knollechies, kôôl en krote, spruitjies, pee en juin. Soms ok bruine bôône en graauwe munnikers. Die winterkost, daer hieuw 'k nie zô van, mor ja, je mos ete wat de pot schafte, hee. En nou is de klok weer verzet, we gaon de nachtschuit weer in. Hoeneer ze met die tijd verzette begonne zijn, weet 'k aagelijk nie meer. Wel weet 'k dat veul boere d'r toe nie aan wouwe. De tijd veraandere? Nêênt, daer kon niks goeds van komme! De koeie zouwe d'r van in de war raoke. Neeje, hullie bleve gewoon de ouwe tijd aanhouwe. 'k Was aaltijd weer blij, as de lange aevende weer kwamme. Dan moch vanzelf nae 't brôôd ete de lamp aan. Met die gebroke aevende was t'r aaltijd gezeur of de lamp wel of nie aan moch. Moeder vong dat dan nog lang nie nôôdig. "Gaot dan nog mor 'n hortie buite speule", zee ze dan. 't Was voor ons fijn, die lange aevende. De kachel aan en de lamp bove de taofel aan. De taofel sting toen aaltijd in 't midde van de kaomer, dan kon iederêên d'r omheen zitte. Gêên tilleviezie, gêên raadio. 's Zaeterdassaeves 'n paor ouwe krante op taofel en mè z'n aale eulienutjies pelle. Ondanks dà 'k veul allêên ben, hê 'k nooit 'n hekel gehad aan de lange aevende. Nog steeds niet!

Bedankt weer Mevr. B.- G. uit P!

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel 15368.